

KURDWAN (3) *sb m*

kurdwan (3), [**korduban**, **kordwan**, **kordyban**, **kordywan** [*w znaczu. 1.*]].

a *pochylone*; korduban *itp. z tekstów nie oznaczających o.*

sg *N* kurdwân (3). ◇ [*G* kordybânu. ◇ *I* kordubân(e)m, kordywân(e)m. ◇ *pl N* kurdwâny.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVI – XVII w.

1. [*Delikatna skóra kozłowa, specjalnie kunsztownie wyprawiona, używana do wyrobu przedmiotów zbytku, wyrabiana pierwotnie przez Maurów w Kordobie; pellis haedi bene expolita et colorata Cn: Pro cute Italica, cordwan dicta, ex qua factae ocreae R. Maiestati... fl. 1/24 RachDworu 299; Swiec ktory fafianem y kordubanem robi. Konst 1581/196; Szwiec ktory Kordywanem y fafianem robi. Konst 1581/204.*

Zestawienie: »kordyban gdański«: 7 tuzinów kordybanu gdańskiego, czarnego, bez jedny InwMieszcz 1581 nr 232.]

2. *Obuwie wieśniacze (1): culponeus, calciamentum rusticorum amplum et latum vel pero, cvrdvan BartBydg 38; [boty nowe 1, kurdwany 2 LustrWpol I 25, 50].*

3. *bot. Glechoma hederacea L. (RostSł); bluszcz kurdybanek, bylina z rodziny wargowych (Labiatae), używana w lecznictwie oraz jako zaprawa do wódek z powodu zawartości olejków eterycznych i goryczy; chamaecissus, Hedera terrestris Cn (2) : Kurdwan/ Hedera terrestris vulgo. Gundelreb/ Grundtreb SienLek 210, X2v; [Też wwarzony Kurdwan [bluszcz FalZioł 47c] w ługu z łupinami orzechów włoskich nie dożrzálych/ włofy czyrni/ Pándektá powiáda. SienHerb 59b (Linde), 59a].*

Synonimy: 3. »bluszcz ziemny«, kunrad.

AKtt